

សង្ខេបរក្សាដានីយ៍លៃ — លខេ មួយរយហាសិបបុរា

ការបរិកបង្កាញនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ៖
ដំណើរដល់សុភមង្គលនៃព្រះពុទ្ធបរម្មាចារ្យមានបុរាជញ្ញា

Jeff Pippenger
2024-03-24

យើងបានចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណដានីយ៍លៃថាជានិមិត្តរូបនៃសុត្តន្តបិដកនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រ ហើយយើងបានប្រើប្រាស់ប្រភេទបុរាណសាស្ត្រដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះ។ ដំបូងបីចាប់ផ្តើមកំណត់លក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនៃសុត្តន្តបិដកនេះ។ ដំណើរដល់សុភមង្គលនៃព្រះពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ រាស្ត្រសុត្តន្តបិដកនេះបានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ នឹងមួយសន្លឹកប្រតិបត្តិការនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រ។ ពួកយើងបានប្រើប្រាស់ប្រភេទបុរាណសាស្ត្រដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះ។ ហើយពាក្យប្រៀបធៀបនេះគួរមានធុរៈឡើងមុននឹងត្រូវយោងគ្នាជាមួយគ្នា។

«ឧត្តរាប្បវេណីនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះ។ ដំបូងបីចាប់ផ្តើមកំណត់លក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ ដំណើរដល់សុភមង្គលនៃព្រះពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ រាស្ត្រសុត្តន្តបិដកនេះបានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ នឹងមួយសន្លឹកប្រតិបត្តិការនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រ។ ពួកយើងបានប្រើប្រាស់ប្រភេទបុរាណសាស្ត្រដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះ។ ហើយពាក្យប្រៀបធៀបនេះគួរមានធុរៈឡើងមុននឹងត្រូវយោងគ្នាជាមួយគ្នា។»
Review and Herald, August 19, 1890.

បទពិសោធន៍របស់ចលនាទាំងពីរនៃគ្រូចុងក្រោយ គឺជាបទពិសោធន៍របស់អាដវីនទីសម។

«បុរសនាប្រៀបធៀបអំពីគ្រូចុងក្រោយនៃគ្រូចុងក្រោយ ក្នុង ម៉ាថាយ 25
ក៏បង្កាញអំពីបទពិសោធន៍របស់បុរសនាប្រៀបធៀបនៃគ្រូចុងក្រោយ។ The Great Controversy,
393.

ពួកយើងបានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ ហើយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេក៏បានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ នៅឆ្នាំ 1856 ចលនាមីលូនីតក៏បានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ ហើយនៃគ្រូចុងក្រោយនេះបានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ រាស្ត្រសុត្តន្តបិដកនេះបានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។

មនុស្សមួយសន្លឹកប្រតិបត្តិការនៃព្រះនរោត្តមមហាក្សត្រនេះ។ ហើយបទពិសោធន៍របស់ពួកគេក៏បានកំណត់ឱ្យយើងដឹងពីលក្ខណៈពុទ្ធបរម្មាចារ្យនេះ។ នៅឆ្នាំ 1989 ព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃគួរមានធុរៈឡើងមុននឹងត្រូវយោងគ្នាជាមួយគ្នា។ អដវីនទីសម នៃឡាវីកា ហើយនៃគ្រូចុងក្រោយនេះ។ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ចលនាអដវីនទីសម នៃឡាវីកាបានចាប់ផ្តើម ហើយនៃគ្រូចុងក្រោយនេះ។ ឆ្នាំ 2023 ការផ្តល់បុគ្គលិកនៃគ្រូចុងក្រោយនេះ។

បលៃតសោសារ ឬ ដានីយ៍លែ តំណាងឲ្យចលនាភិឡាដលៃភានថៃងថៃងកុរោយ
ដលៃធុរិឲ្យចលនាភិឡាដលៃភានព្រែកមីលុលរឹត កចិតមានឡើងសាជាថុមី
«យ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមអកុសរគ្រប់បុរការ»។ ឧតម្បីរិទ្ធិមួយននៃមិត្តចុងកុរោយ
តំណាងឲ្យបុរាជជនថៃងថៃងកុរោយទាំងនោះ

ហើយសកុខិកមុមចុងកុរោយននៃមិត្តចុងកុរោយ
ត្រូវតែស្រែបគុនានឹងសកុខិកមុមដំបូងននៃមិត្តចុងកុរោយ។
ដំណើរការនៃការបន្តសុទ្ធនៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១២

បញ្ជាក់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
និងកុម្មុយនុស្តពីរបុរកទេដលៃត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយហេតុនោះ។ បលៃតសោសារ
គឺជាតំណាងដ៏ពេញលេញបំផុតនៃព្រែកអុនកបុរាជញ្ញក្នុងថៃងកុរោយ។
នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១២ មានយ៉ាងហោចណាស់សេចក្តីពិតខាងទំនាយបុរាណ
ដលៃជាយុទ្ធភាសម្រាប់ចលនាមីលុលរឹត ហើយដលៃត្រូវតែត្រូវបានធុរិឲ្យកចិតមានឡើងសា
ជាថុមីនៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីបី។

ទីមួយគឺជាដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធ ដលៃបង្កើតឲ្យមានអុនកបុរាណបង្កគំរើពួក
ហើយដូចនេះបានបំពេញតាមបុរាណប្រែប្រួលអំពីកុម្មុយនីស្ត ទាំងក្នុងចលនាដើម
និងចលនាបញ្ចប់។

ប៉ុន្តែអុនកង់ ឱដានីយ៍លែអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបោះត្រាស្បៀតទៅនេះទុក រហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់៖
មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក ហើយចំណេះដឹងនិងកើនឡើង....
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អុនក ដានីយ៍លែអើយ៖
ដុបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក ហើយបោះត្រាទុក រហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្អាត ធុរិឲ្យស និងត្រូវបានលុបដល់;
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងបុរាណិកអាក្រក់តទៅទៀត៖
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ឡើយ;
ប៉ុន្តែមនុស្សមានបុរាជញ្ញនឹងយល់។ ដានីយ៍លែ 12:4, 9, 10។

ការបង្កើតរវាងអុនកមានបុរាជញ្ញា និងអុនកអាក្រក់ (អុនកលុងដង់)
មានមូលដ្ឋានលើការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ (ការបង្កើតដោយគំនិត)
អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដលៃត្រូវបានបើកសម្តែងនៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់
មិនថានៅឆ្នាំ 1798 សម្រាប់ពួក Millerites ឬនៅឆ្នាំ 1989
សម្រាប់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។ បុរាណសុត្ររបស់ព្រះត្រូវបានទាមទារឲ្យដឹងថា
Adventism គឺជាបទពិសោធន៍នៃពាក្យបុរាណប្រែប្រួលអំពីព្រះហស្តចារិទាំងដប់
ព្រោះបើគ្មានការយល់ដឹងនោះទេ ពួកគេនឹងមិនសូវងាយយល់ថា
«ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» សម្រាប់ជំនាន់ចុងកុរោយបានមកដល់នៅពេលណា
ឬសារអ្វីដលៃត្រូវបានបើកគ្រានៅពេលនោះឡើយ។ បើគ្មានការយល់ដឹងថា
បទពិសោធន៍ Adventist គឺជាដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន
ដលៃមានមូលដ្ឋានលើការអភិវឌ្ឍន៍ជាបន្តបន្ទាប់នៃសេចក្តីពិត
ហើយនាំទៅដល់លទ្ធផល «រស់ឡើងវិញ» នោះ
វាមិនអាចទៅរួចឡើយក្នុងការទទួលស្គាល់ការហៅដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សមាជិក
Seventh-day Adventist គ្រប់រូប។ Belteshazzar
តំណាងឲ្យបុរាជជនមួយក្រុមដលៃដឹងថាពួកគេបានឆ្លងកាត់ដំណើរការបន្តសុទ្ធ
ដលៃត្រូវបានតំណាងថា «ត្រូវបានបន្តសុទ្ធ ធុរិឲ្យស ហើយត្រូវបានសាកល្បង»។ ដំណើរការ

របនសុទ្ធជាបីជំហាននោះយ៉ាងពិតប្រាកដគួរមានកំណត់អត្ថសញ្ញាណជាពិសេសថា ជាភិប្បការរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។

នោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកកាលគុណតាមសច្ចក្តីពិតថា ការដល់ខ្ញុំទៅចេញនោះ មានបុរេយោជន៍សម្រាប់អ្នកកាលគុណ ដុបិតបរិខ្ញុំមិនទៅចេញទេ ពុទ្ធវិញ្ញាណជាជំនួយនោះនឹងមិនមកឯអ្នកកាលគុណឡើយ ប៉ុន្តែបរិខ្ញុំទៅ នោះខ្ញុំនឹងចាត់ពុទ្ធអង្គមកឯអ្នកកាលគុណ។ កាលណាពុទ្ធអង្គមកហើយ ពុទ្ធអង្គនឹងបង្ហាញឲ្យយល់ក៏យល់ដឹងអំពីហេតុ អំពីសច្ចក្តីសុច្ឆរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ អំពីហេតុ ពីពុទ្ធព្រះពួកគេមិនជឿលើខ្ញុំ អំពីសច្ចក្តីសុច្ឆរិត ពីពុទ្ធព្រះខ្ញុំទៅឯពុទ្ធបិការរបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកកាលគុណនឹងមិនយឺតខ្ញុំទៀតឡើយ; អំពីការជំនុំជម្រះ ពីពុទ្ធព្រះមគ្គបទដ្ឋង្គលក៏យល់នេះគួរមានជំនុំជម្រះហើយ។ ខ្ញុំនាំមានសច្ចក្តីជាច្រើនទៀតគួរនិយាយប្រាប់អ្នកកាលគុណ ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ អ្នកកាលគុណមិនអាចទុំទុរហេតទេ។ នោះជាយ៉ាងណា កាលណាពុទ្ធអង្គ គឺពុទ្ធវិញ្ញាណសច្ចក្តីពិត មានមកហើយ ពុទ្ធអង្គនឹងនាំអ្នកកាលគុណចូលទៅក្នុងសច្ចក្តីពិតទាំងអស់ ដុបិតពុទ្ធអង្គនឹងមិនមានបន្តទូលដោយអង្គឯងទេ ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់ដល់ពុទ្ធអង្គ នោះពុទ្ធអង្គនឹងមានបន្តទូល ហើយពុទ្ធអង្គនឹងបង្ហាញអ្នកកាលគុណអំពីការដល់គួរមក។ យ៉ូហាន 16:7-13។

ការងាររបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ក្នុងការដឹកនាំពុទ្ធអង្គមានបុរេយោជន៍ចូលទៅក្នុង «សច្ចក្តីពិតទាំងអស់» តម្រូវឲ្យទ្រង់បន្តទៅសង្ខេបដល់ ដល់មានន័យថា ដាស់តឿន ឬផ្លូវឲ្យមានការជឿជាក់អំពីហេតុ អំពីសច្ចក្តីសុច្ឆរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ ហើយនេះគឺជាបីជំហានដូចគ្នាទាំងស្រុង ដល់បង្កើតឲ្យមានពុទ្ធអង្គមានបុរេយោជន៍ ឬពុទ្ធអង្គលុះដល់ នៅក្នុងដានីយ៍លើ ជំពូក ១២។ សារដល់ពុទ្ធអង្គមានបុរេយោជន៍ថាជាការងាររបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ គឺជា «បុរេយោជន៍» ដល់បង្ហាញការប្រែប្រួលខុសគ្នារវាងអ្នកមានបុរេយោជន៍ និងមនុស្សអាក្រក់ នៅក្នុងដានីយ៍លើ ១២។ បុរេយោជន៍របស់ពុទ្ធអង្គចុងក្រោយ គួរតែយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងសម្រាប់ជំនាន់របស់ពួកគេ ហើយចំណេះដឹងនោះរួមបញ្ចូលទាំងការទទួលស្គាល់របស់ពួកគេថា ពួកគេជាពុទ្ធអង្គលុះដល់ ឬពុទ្ធអង្គមានបុរេយោជន៍ នៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនៃម៉ោងថ្ងៃ ជំពូក ២៥។

«យ៉ូហានគួរមានបង្ហាញអំពីការទាំងនេះនៅក្នុងនិមិត្តបរិសុទ្ធទេ។ គាត់មានយឺតយ៉ាវដល់គួរមានតំណាងដោយពុទ្ធអង្គមានបុរេយោជន៍បុរាណ ជាមួយចង្កៀងរបស់ពួកគេដែលមានរៀបចំឲ្យរួចរាល់ ហើយកំពុងឆេះភ្លើង ហើយគាត់មានអំពាវនាវដោយសច្ចក្តីរក្សាទុកយ៉ាងខ្ពស់ថា
"នេះហើយជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធទេ;
នេះហើយជាអ្នកដល់កាន់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ពុទ្ធៈ និងសច្ចក្តីដ៏ជន់ច្រើនពុទ្ធអង្គយស្មើ។ ហើយខ្ញុំមានព្រលឹងដូចមួយពីស្ថានសួគ៌ និយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ចូរសរសេរចុះ៖ មានពរហើយអស់អ្នកសុលាបដល់សុលាបក្នុងពុទ្ធអង្គមុច្ចាស់ ចាប់តាំងពីពេលនេះតទៅ។ ពុទ្ធវិញ្ញាណមានបន្តទូលថា មន្ត្រីហើយ ដើម្បីបិទពួកគេសម្រាកពីការនឿយហត់របស់ខ្លួន; ហើយភិប្បការរបស់ពួកគេតាមពួកគេទៅដល់»។

«មនុស្សជាច្រើនដែលបានឮសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ បានគិតថា ពួកគេនឹងរស់នៅរហូតដល់យើងឮព្រះគ្រីស្ទទូទៅមកក្នុងពពកនៃស្ថានសួគ៌។ បុរសនិបប្រឹក្សាមុនក្នុងឡាយដដែលអះអាងថាជឿសច្ចេកទេសពិត បានបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនដូចជាព្រះហស្តចារិយមានបុរាណសារនោះមុខតម្រូវឲ្យមានបុរាណសារទៅដល់គ្រប់ជាតិ សាសន៍ ភាសា និងបុរាណសារទាំងអស់គ្នាដែលព្រះម្ចាស់បានប្រាប់យើង។ ប៉ុន្តែតែ បុរាណសារមានបុរាណសារ ហើយបុរាណសារទៀតលុះតែខ្លួនឯង។ សច្ចេកទេសពិតគួរតែត្រូវបានបុរាណសារដោយព្រះហស្តចារិយទាំងដប់នាក់ ប៉ុន្តែតែមានតែបុរាណសារប៉ុណ្ណោះដែលបានរៀបចំទុកជាមុននូវអ្វីដែលចាំបាច់សម្រាប់ចូលរួមជាមួយក្រុមហ៊ុននោះ ដែលបានដើរទៅក្នុងពន្លឺដែលបានមកដល់ពួកគេ។ សាររបស់ទេវតាទីបីគឺចាំបាច់។ ការបុរាណសារនេះត្រូវតែផ្ទេរឱ្យយើង។ មនុស្សជាច្រើនដែលបានចេញទៅទទួលព្រះអង្គមុនចាប់ក្នុងកំលោះ ក្រោមសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ បានបដិសេធសាររបស់ទេវតាទីបី ដែលជាសារសាកលបង្ហាញដោយសារតែការប្រឆាំងនឹងសារនេះ។»

«ការងារស្រដៀងគ្នានេះនឹងត្រូវបានសម្រេចផងដែរ នៅពេលទេវតាមួយទៀត ដែលត្រូវបានគំរាមកំហែងក្នុងវិវរណៈ 18 បុរាណសាររបស់គាត់។ សាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី នឹងត្រូវបានបុរាណសារឡើងវិញ។ ការអំពាវនាវនឹងត្រូវបានផ្តល់ដល់ក្រុមជំនុំថា "ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសាររបស់អញអើយ ដើម្បីបិទឱ្យមុនក្នុងគុណនាមនៃគ្រូក្នុងអំពើហាបរបស់នាងឡើយ"។ "ហើយឡូន ទីក្រុងដ៏ធំ បានដួលរលំ ដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយទៅជាទីលំនៅរបស់អារក្ស និងជាកន្លែងឃុំឃាំងនៃវិញ្ញាណអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង និងជាទ្រុឌនៃស្រីសុលាបមិនសុភាគ និងគួរសមបំផុតគ្រប់យ៉ាង។ ដូច្នេះ បុរាណសារទាំងអស់បានផ្អាកស្ថាននៃសច្ចេកទេសដោយសារការផ្អាកប្រតិបត្តិរបស់នាង ហើយស្រីចេតនាទាំងឡាយនៃនៃដីបានប្រព្រឹត្តអំពើផ្អាកប្រតិបត្តិជាមួយនាង ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃនៃដីបានក្លាយជាសម្បូរបែប ដោយសារភាពហួសស្រីនៃសច្ចេកទេសបុរាណសាររបស់នាង... ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសាររបស់អញអើយ ដើម្បីបិទឱ្យមុនក្នុងគុណនាមនៃគ្រូក្នុងអំពើហាបរបស់នាង ហើយដើម្បីបិទឱ្យមុនក្នុងគុណនាមនៃគ្រូក្នុងអំពើហាបរបស់នាងឡើយ ពីព្រោះអំពើហាបរបស់នាងបានកើនដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ" [វិវរណៈ 18:2-5]។»

«ចូរយកខគម្ពីរនីមួយៗនៃពួកនេះ ហើយអានវាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ជាពិសេសពីរចុងក្រោយនេះ៖
"ហើយពន្លឺនៃទៀននឹងមិនភ្លឺក្នុងអនាគតទៀតឡើយ;
ហើយសំឡេងរបស់កូនកំលោះ និងរបស់កូនក្រមុំ នឹងមិនត្រូវឮក្នុងអនាគតទៀតឡើយ
ដូចពួកអ្នកជំនួញរបស់អ្នកជាមនុស្សដ៏រឹងមាំនៃដី;
ដូចជាដោយអំពើអាក្រក់របស់អ្នក បណ្តាជាតិទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចេញចេញ។
ហើយនៅក្នុងនាង មានឈាមរបស់ពួកហ្វោរ និងរបស់ពួកប៊ីសុទ្ធច
ហើយរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅលើដីនៃដី ត្រូវបានរកឃើញ។»

«បុរសនានាព្រះហស្តចារិយដប់នាក់ ត្រូវបានព្រះគ្រីស្ទទូទៅប្រទានដោយផ្ទាល់ ព្រមទាំងសច្ចេកទេសពិតនីមួយៗគួរតែត្រូវបានសិក្សាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ នឹងមានពេលមួយមកដល់ នៅពេលដែលទ្វារនឹងត្រូវបិទ។

យើងគួរបានកំណងដោយពុរហុមចារីដែលមានបុរាជញ្ញា ឬដោយពុរហុមចារីដែលលុងដៃ។ ឥឡូវនេះ យើងមិនអាចបង្ខំឱ្យមានទេ ហើយក៏គ្មានសិទ្ធិអំណាចនិយាយថា អ្នកណាមានបុរាជញ្ញា ហើយអ្នកណាលុងដៃដែរ។ មានអ្នកខ្លះដែលកាន់សច្ចេកុត្តិពិតទុកក្នុងអំពើទុច្ចរិត ហើយអ្នកទាំងនេះមើលទៅខាងក្បៅដូចជាពុរហុមចារីដែលមានបុរាជញ្ញា»។

Manuscript Releases, volume 16, 270.

ក្នុងនាមជាអាជ្ញាធរស្តីពីសុខភាពប្រជាជននិងសុភមង្គលជាតិ យើង
 «គួរមានគំណាងថាជាពុទ្ធបរមចារិយានបុរាណ ឬពុទ្ធបរមចារិយាដ៏ធំ»។
 ក្នុងនាមជាអាជ្ញាធរស្តីពីសុខភាពប្រជាជននិងសុភមង្គលជាតិ យើង
 «គួរមានគំណាងដោយពុទ្ធបរមចារិយានបុរាណទាំងបុរាណ
 ដ៏មានកិត្យានុភាពប្រសើរ ហើយកំពុងឆេះក្រហាយ»។
 ហើយដោយយោងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់យើង យើង
 «ការអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកបរិសុទ្ធ» និងជា «អនុវត្តន៍នៃកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
 និងសច្ចក្ខីនៃច្បាប់របស់ព្រះយេស៊ូវ» នោះ គឺជាមនុស្សសម្បជញ្ញវិស័យប្រជាជនប្រជាជន
 ដ៏មានកិត្យានុភាពប្រសើរ ហើយកំពុងឆេះក្រហាយ អនុវត្តន៍នៃច្បាប់របស់ព្រះយេស៊ូវ
 ហើយដឹងថា ពួកគេជាពុទ្ធបរមចារិយានបុរាណក្នុងពាក្យបុរាណប្រដាប់ដោយ ជំពូក ២៥។
 មិនត្រឹមតែពួកគេតែប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេជាពុទ្ធបរមចារិយានបុរាណ
 ឬពុទ្ធបរមចារិយាដ៏ធំប៉ុណ្ណោះទេ
 ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយស្រាប់តែមានគំនិតដ៏ស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់ថា «គួរមានសមុភាគ
 ផ្ទៃដីស្រស់ ហើយគួរមានសកលបង» ក៏ដូចជាដ៏ស្មោះត្រង់និងស្មោះត្រង់ដែរ។

ហើយពួកគេបានចម្រៀងបទចម្រៀងថ្មីមួយ ដូចជានៅមុខបល្ល័ង្កក
ហើយនេះនៅមុខសក្តានុពលនៃការផ្លាស់ប្តូរ និងពួកចាស់ទុំទាំងឡាយ;
ហើយគុមានអនុកណ្ឌអាចរៀនបទចម្រៀងនោះបានទេ
លើកលែងតែមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រែប្រួលពាន់នាក់ ដែលបានប្រកាសលោះចេញពីផែនដី។ អ្នក
ទាំងនេះហើយជាអ្នកដែលមិនបានឆ្លើយឧបសគ្គសម្រាប់ការក្លាយជាមួយនឹងសក្តិទាំង
ឡាយ ដុំបិតពួកគេដោយពុទ្ធិសាសនា។ អ្នកទាំងនេះហើយជាអ្នកដែលដើរតាមកូនចង្កៀម
នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ។
អ្នកទាំងនេះត្រូវបានប្រកាសលោះចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ
ជាផលដ៏ប្លែកដ៏ល្អ និងដល់កូនចង្កៀម។ ហើយនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេ
មិនបានរកឃើញការបោះបង្គោលចោលឡើយ
ដុំបិតពួកគេតែតែប៉ុណ្ណោះដែលនៅចំពោះមុខបល្ល័ង្កករបស់ព្រះ។ វិវរណៈ 14:3-5

យ៉ាងហោចណាស់ មានសចេកុដីពិតប្រាកដ ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១២ ជាសចេកុដីពិតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចលនាមីឡូឡូទិកនៃវេតាទីមួយ ហើយនឹងត្រូវបានផ្ទេរមុនទៀត និងយល់ឃើញយ៉ាងពេញលេញជាងមុន ដោយចលនារបស់មួយសន្លឹកនៃប្លង់ប្លង់ពាន់នាក់។ សចេកុដីពិតមួយក្នុងចំណោមសចេកុដីពិតទាំងនោះ គឺដំណើរការបរិសុទ្ធកម្មបីដំណាច់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងឧទាហរណ៍ក្នុងក្រុមបំបែក។ សចេកុដីពិតដំបូងដែល William Miller បានយល់ទាក់ទងនឹងពេលវេលាលោកយោគី គឺ "បុរាណវិទ្យា" នៃលើវិទ្យា ២៦ ហើយសចេកុដីពិតនោះត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង ដានីយ៍លែ ១២ ហើយវាជាសចេកុដីពិតដំបូងនៃប្រព័ន្ធគីសាស្ត្រមីឡូឡូទិក ដែលត្រូវបានរៀបរាប់នៅទីនោះ។

ប៉ុន្តែ អ្នក ដានីយ៍លែ អើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាបិទសៀវភៅនេះ
ទុកដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង។ រួចមក ឧញ្ញ ដានីយ៍លែ បានមើល ហើយមើលចុះ
មានអ្នកផ្សេងទៀតពីរនាក់ឈរនៅទីនោះ មុននឹងទៅខាងនេះនៃច្បាំងទន្លេ
ហើយមុននឹងទៅខាងនោះនៃច្បាំងទន្លេ។
ហើយមុននឹងនិយាយទៅកាន់បុរសដ៏ស្រស់ស្អាតក្នុងក្រណាត់ទស្សនៈ
ដ៏ល្អឈរលើទីកន្លែងថា តើគួរឱ្យប៉ុនណាទៀត
ដល់ទីបញ្ចប់នៃការអនុវត្តទាំងនេះ?
ហើយឧញ្ញបានប្រស្រស់ស្រងូតក្នុងក្រណាត់ទស្សនៈ ដ៏ល្អឈរលើទីកន្លែង
កាលដល់គាត់លឺកងស្នែក និងដង្ហើមរបស់គាត់ឡើងទៅស្រទាប់ស្នូត
ហើយស្រទាប់ដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចថា
ការនេះនឹងមានរយៈពេលមួយកាល ពីរកាល និងកន្លះកាល
ហើយនៅពេលដល់គាត់បានបញ្ចប់ការកំចាត់កម្មលាំងរបស់បុរសជនបរិសុទ្ធ
នោះការទាំងនេះទាំងអស់នឹងបានបញ្ចប់។ ហើយឧញ្ញបាន ប៉ុន្តែឧញ្ញមិនយល់ទេ។
ដូច្នេះ ឧញ្ញបាននិយាយថា ឱព្រះអម្ចាស់របស់ឧញ្ញអើយ
ចុងបញ្ចប់នៃការទាំងនេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា? ហើយគាត់បាននិយាយថា ដានីយ៍លែ
អើយ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដុំបិតពាក្យទាំងនេះគួរឱ្យបិទ
និងបោះត្រាបិទទុកដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឱ្យសម្អាត
ផ្ទៃឱ្យស ហើយគួរឱ្យសាកល្បង។ ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ
ប៉ុន្តែអ្នកបុរាណជននឹងយល់។ ដានីយ៍លែ ១២:៤-១០។

បទនេះចាប់ផ្តើមដោយសៀវភៅដានីយ៍លែគួរឱ្យបិទត្រាដល់គ្រាចុងបញ្ចប់
ហើយបទនេះបញ្ចប់ដោយសៀវភៅដានីយ៍លែគួរឱ្យបិទត្រាដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។
នៅចន្លោះការបិទត្រាដំបូង និងចុងក្រោយនៃពាក្យរបស់ដានីយ៍លែ
ទីបន្ទាប់ដល់បានស្របច្បាប់ «ព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មមរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច»
គឺថា «នោះនឹងមានរយៈពេលមួយគ្រា ពីរគ្រា និងកន្លះគ្រា;
ហើយកាលណាគាត់បានបំពេញការបំបែកអំណាចរបស់បុរសជនបរិសុទ្ធជ្នងហើយ
ការទាំងអស់នេះនឹងគួរឱ្យសម្រេចចប់សព្វគ្រប់»។

ព្រះអង្គគង់លើបានទីបន្ទាប់ដោយស្របច្បាប់នេះ
គឺជាព្រះអង្គគង់លើដល់ស្ថិតនៅលើទីកន្លែង ដោយស្រស់ស្អាតក្នុងក្រណាត់ទស្សនៈ។
ដានីយ៍លែបានយើងមួយនៅលើច្បាំងមុខខាងនៃទន្លេហើយក្នុង
និងទៅតាមផ្លូវទៀតនៅលើច្បាំងមុខខាងទៀត
ហើយទៅតាមផ្លូវក្នុងចំណោមទៅតាមទាំងនោះបានស្រស់ស្អាតមួយ
ដល់ព្រះអង្គគង់លើស្ថិតនៅលើទីកន្លែងឆ្ងល់យ៉ាងណា។ សំណួរនោះគឺ «តើដល់ពេលណា?»
នេះគឺជាពាក្យពីរដំបូងដូចគ្នានឹងសំណួរដល់បានស្រស់នៅក្នុងខន្តប័បី នៃដានីយ៍លែ
ជំពូកប្រាំបី។

បន្ទាប់មក ឧញ្ញបានប្រស្រស់មុននឹងកំពុងនិយាយ
ហើយបរិសុទ្ធមុននឹងទៅកាន់បរិសុទ្ធមុននឹងទៅ
ដល់កំពុងនិយាយថា និមិត្តអំពីយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ
និងអំពើល្អដល់នាំឱ្យមានការបំផុសឱ្យ ដោយបុរសទាំងនេះទីបរិសុទ្ធ
និងពលទ័ពឱ្យគេដោនឈ្មួញក្រោមដើម នឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា?

ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំឮថា ដល់ពីរពាន់បីរយចុង; បន្ទាប់មក
ទីបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានសម្ភាស។ ដានីយ៉ែល 8:13, 14.

រចនាសម្ព័ន្ធទំនាយដូចគ្នានេះ ត្រូវបានឃើញនៅក្នុងការសន្ទនាទាំងពីរ
លើកលែងតែនៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី ដានីយ៉ែលសូមិកន្តៅក្នុងបរិវេណអ៊ីឡាយ
មិនមែនទទួលបានហើនកេលេទេ។ នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី ទេវតាមួយ (ពួកបរិសុទ្ធ)
«បាននិយាយទៅកាន់បរិសុទ្ធមួយបន្តោះដល់បាននិយាយថា តើដល់ពេលណា?»។
ពាក្យហព្វេរីដែលបានបកប្រែថា «បរិសុទ្ធមួយបន្តោះ» គឺជាពាក្យហព្វេរី «Palmoni»
ដែលមានន័យថា អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ឬ អ្នករាប់អាថ៌កំបាំង។ នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី
ព្រះយស្ទីរ (អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ) កំពុងមានបន្ទូល
ហើយបរិសុទ្ធមួយបន្តោះទៀតបានសួរព្រះយស្ទីរ (បរិសុទ្ធមួយបន្តោះ) ថា
«តើដល់ពេលណា?»។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ព្រះអង្គគង់លើកំពុងឈរលើទឹក
ត្រូវបានទេវតាមួយដែលនៅលើចុងមុខខាងនៃទទួលបានហើនកេលេ សួរថា «តើដល់ពេលណា?»
អត្ថបទទាំងពីរនេះ ត្រូវតែយកមកពិចារណាមុនគ្នា បន្ទាប់មកលើបន្ទាត់។
សំណួរដំបូងនៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី គឺ៖ «តើនិមិត្តសញ្ញាស្តីអំពីការដាន់ឈ្មួញនិស្សិតការ៖
និងពលបរិវារ ដែលបានប្រព្រឹត្តទ្បើងជាមុនដោយសាសនាមិនជឿព្រះ
ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចសម្បត្តិចេហ្នាប នឹងបន្តគង់លើពេលណា?»
សំណួរនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ គឺ៖
«តើការអស្ចារ្យទាំងនេះនឹងបន្តរហូតដល់ទីបញ្ចប់ដល់ពេលណា?» បន្ទាប់មក
ចម្លើយដែលបានស្តាប់ ត្រូវបានប្រទានដោយ ប៉ាល់ម៉ូនី អ្នករាប់ចំនួនដ៏អស្ចារ្យ
ដែលស្លៀកពាក់ក្បាលស្រោងក ហើយឈរលើទឹកថា៖ «វានឹងមានរយៈពេលមួយគ្រា ពីរគ្រា
និងកន្លះគ្រា;
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានបញ្ចប់ការបំបែកបំបាក់អំណាចរបស់បុរាណសាសនាបរិសុទ្ធ
នោះការទាំងនេះទាំងអស់នឹងត្រូវបានបញ្ចប់»។

សំណួរនៃទទួលបានអ៊ីលាយ និងទទួលបានហើនកេលេ គឺ
«តើនិមិត្តអំពីការកំបាំងខ្មៅខ្មាញ់បុរាណសាសនារបស់ព្រះ
ដែលបានបំពេញទ្បើងដោយលទ្ធផលមិនជឿព្រះ
ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចសម្បត្តិចេហ្នាប ខណៈដែលពួកវាដាន់ឈ្មួញនិស្សិតការ
និងពលទ័ព នោះ នឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា?» ចម្លើយគឺ
ការដាន់ឈ្មួញនោះបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 នៅពេលកិច្ចការរបស់ Palmoni
ក្នុងការលើកឡើងព្រះវិហាររបស់ពួកមីលូលីវាយត៍ចាប់ផ្តើម
ហើយបន្ទាប់មកបញ្ចប់នៅស៊ែបបុរាណសាសនាឆ្នាំកុរោយមក គឺនៅឆ្នាំ 1844
នៅពេលដែលទីបរិសុទ្ធត្រូវបានសម្ភាស។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ ដានីយ៉ែលបានសន្ទនានោះ ប៉ុន្តែ «ខ្ញុំមិនយល់ទេ»។
ដានីយ៉ែលបានបង្ហាញសច្ចភាពក្នុងបុរាណសាសនាចង់យល់
ដូចដែលត្រូវបានគំរោងដោយការដែលគាត់បានសួរព្រះគ្រីស្ទថា៖ «ឱ ព្រះអម្ចាស់នៃខ្ញុំ
តើអ្វីនឹងជាទីបញ្ចប់នៃការទាំងនេះ?» ការបង្ហាញសច្ចភាពក្នុងបុរាណសាសនាចង់យល់របស់គាត់
បានគំរោងឲ្យសច្ចភាពក្នុងបុរាណសាសនារបស់ព្រះហស្តចារិយបុរាណសាសនាចង់យល់ ព្រោះសន្ទនាទាំងមូល
ត្រូវបានដាក់នៅចន្លោះការយល់ដឹងពីសៀវភៅដានីយ៉ែលដែលត្រូវបានបិទគ្រឡង់
រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់។

ដានីយ៍លែហានតំណាងឲ្យសចេកុតិបុរាណនៃស្រុកហានដាក់លើ William Miller
ឲ្យយល់សចេកុតិពិតដល់ស្រុកហានបើកគ្រាន់នៅឆ្នាំ 1798
ហើយសចេកុតិពិតដំបូងដល់គាត់ស្រុកហានដឹកនាំឲ្យទទួលស្គាល់ គឺការជាន់ឈ្មួញនិម្មិតការៈ
និងពលបរិវារ ជាមុនដោយសាសនាមិនជឿព្រះ
ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចសម្មតចេហ្នាប
ក្នុងអំឡុងពេលដល់អំណាចរបស់បុរាណជនបរិសុទ្ធស្រុកហានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ
ដើម្បីបំបំពេញតាម «បុរាណវិទ្យា» នៃ លើវិន័យ ជំពូកមុនបុរាណ។

បំណងបុរាណរបស់ Miller ក្នុងការស្រាវជ្រាវសចេកុតិពិត
ស្រុកហានតំណាងដោយបំណងបុរាណរបស់ដានីយ៍លែ ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ Miller
មិនទាន់ពេញលេញទេ។ ដានីយ៍លែតំណាងឲ្យបំណងបុរាណរបស់ Miller ហើយ Belteshazzar
តំណាងឲ្យអ្នកដល់មានការយល់ដឹងពេញលេញអំពីរឿងនោះ និងនិមិត្តភាព។
មានយ៉ាងហោចណាស់សចេកុតិពិតសំខាន់បំផុត ដល់ជាជនកែប្រែនៃបទពិសោធន៍របស់ពួក
Millerites ក្នុងជំពូកទី៥បំផុតនៃមុខវិជ្ជាដានីយ៍លែ ដល់នឹងមានគូសរូបសម្លេងនៃក្នុង
បុរាណសាស្ត្ររបស់មនុស្សសម័យស៊ីប្រូតេស្តង់នាក់។ មួយ គឺថា ពួកគេហានបំបំពេញ
និងហានយល់ថា ពួកគេកំពុងបំបំពេញពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីសុភវិញ្ញាណប្រាមចារីដំបូង
ជាមួយនឹងដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់របស់វា ហើយមួយទៀត គឺថា
ពួកគេយល់អំពីមុខជាមូលដ្ឋាននៃ “បុរាណវិទ្យា” ក្នុងជំពូកទីមុនបុរាណ។
នៃមុខវិញ្ញាណវិទ្យា។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់របស់យើង។

«ព្រះរាជាណាចក្រនៃស្រែចម្ការ ដ៏ស្រស់ស្អាត និងស្រស់ស្អាតប្រដូចជាក្រមុំដំបូង
ដល់ហានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួន ហើយចេញទៅទទួលកូនកំលោះ។
ក្នុងចំណោមពួកនាង មានបុរាណវិទូណាមួយ ហើយបុរាណវិទូទៀតល្អដងខ្លួន។
ពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួនហានយកចង្កៀងរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែមិនហានយកបុរាណវិទូជាមួយឡើយ។ រីឯពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួន
ហានយកបុរាណវិទូនាងដល់ល្អដងខ្លួនជាមួយនឹងចង្កៀងផង។
ខណៈដល់កូនកំលោះពន្យារពេល ពួកនាងទាំងអស់គ្នាភ័យខ្លាចដល់ ហើយដក់ដក់។
នៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ មានសំឡេងស្រែកឡើងថា មើល កូនកំលោះមកហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោក។ នោះក្រមុំទាំងនោះក៏រត់ចេញទៅ
ហើយក៏ចង្កៀងរបស់ខ្លួន។
ហើយពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួនហាននិយាយទៅកាន់ពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួនថា
សូមចែកបុរាណវិទូរបស់អ្នកឲ្យយើងខ្លះ ដុំចង្កៀងរបស់យើងដិតល្អិតហើយ។
ប៉ុន្តែពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួនហានឆ្លើយថា ទេ ក្រមុំមិនគួរបំបែកបំបែកយើង
នឹងអ្នកទេ។ ចូរទៅឯអ្នកលក់វិញ ហើយទិញសម្លាប់ខ្លួនអ្នកចុះ។
ខណៈដល់ពួកនាងទៅទិញ កូនកំលោះក៏មកដល់
ហើយពួកនាងដល់ល្អដងខ្លួនហានគ្រឿងស្រវឹងចូលទៅជាមួយលោកក្នុងពិធីមង្គលការ
ហើយឡាក់ស្រវឹងបិទ។ បន្ទាប់មក ក្រមុំទៀតៗក៏មកដល់ ទាំងនិយាយថា
លោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ សូមបើកឲ្យយើងផង។ ប៉ុន្តែលោកហានឆ្លើយថា
ពិតប្រាកដណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ ដូច្នេះ ចូរយាមចាំចុះ
ដុំចង្កៀងមិនដឹងទាំងចុង ទាំងម៉ោង ដល់បុគ្គលមនុស្សមកនោះឡើយ»។

«ឥឡូវនេះ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងគ្រាដែលពេញដោយគ្រោះថ្នាក់បំផុត
ហើយមុននាក់ណាក៏ដោយក្នុងចំណោមយើង មិនគួរយឺតយ៉ាវក្នុងការស្រាវជ្រាវការគ្រោះថ្នាក់»

មឧល្លនសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។
សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់ដើរតាមគំរូរបស់ព្រះហឫមចារីលុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយគិតថា
នឹងមានសុភមង្គលបើដូចជាពួកដលីបតុតិមកដល់
ទើបសុំដែរការគ្រូម្យលក្ខណៈនៃចរិតសម្បត្តិ
ដើម្បីអាចឈរមាំមួននៅក្នុងគ្រានោះ។
វានឹងយឺតពេលពេកក្នុងការស្វែងរកសច្ចក្រឹតសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នៅពេលដែលភ្ញៀវទាំងឡាយគ្រូម្យបានហៅឲ្យចូលមក ហើយគ្រូម្យបានពិនិត្យ។
ឥឡូវនេះ ជាពេលវេលាដែលគ្រូម្យស្រឡាញ់ក្រោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ—ជាអា
អាពាហ៍ពិពាហ៍
ដដែលនឹងផ្តើមឲ្យអនុកម្មនឹងចូលរួមក្នុងពិធីបង្កើនអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម។
ក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ ព្រះហឫមចារីលុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់គ្រូម្យបានបង្ហាញថា
កំពុងអង្វរសុំបុរស ហើយបរាជ័យក្នុងការទទួលបានតាមសំណើរបស់ពួកគេ។
នេះជានិមិត្តរូបនៃអ្នកដែលមិនបានគ្រូម្យឧល្លនដោយអភិវឌ្ឍចរិតសម្បត្តិមួយ
ដើម្បីអាចឈរមាំមួននៅក្នុងពេលវេលា។
ប្រៀបប្រដូចជាពួកគេទៅនិយាយនឹងអ្នកដឹកនាំថា
ចូរឲ្យចរិតសម្បត្តិរបស់អ្នកមកខ្ចី បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងវិនាស។
អ្នកដែលមានបុរាណ មិនអាចចែកបុរសរបស់ឧល្លនទៅឲ្យចង្អុលដល់កំពុងភូមិ
បុរសតែរបស់ព្រះហឫមចារីលុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានឡើយ។ ចរិតសម្បត្តិ មិនអាចផ្ទេរបានទេ។
វាមិនអាចទិញ ឬលក់បានឡើយ; វាគ្រូម្យតែទទួលបានដោយឧល្លនឯង។
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឱកាសដល់មនុស្សម្នាក់ៗគ្រូម្យប្រ
ឲ្យទទួលបានចរិតសម្បត្តិសុចរិតមួយ ក្នុងអំឡុងម៉ោងនៃពេលវេលាបង្កើន; ប៉ុន្តែ
ទ្រង់មិនបានរៀបចំផលបូជនាមួយ ដល់ឲ្យគ្រូម្យនាក់ងារមនុស្សម្នាក់
អាចផ្ទេរទៅមនុស្សម្នាក់ទៀតនូវចរិតសម្បត្តិដែលឧល្លនបានអភិវឌ្ឍឡើង
ដោយឆ្ងល់កាត់បន្ថយពីសេចក្តីជំនុំហក់ ដោយរៀនមេរៀនពីព្រះគ្រូដ៏អស្ចារ្យ
ដើម្បីឲ្យគេអាចបង្ហាញការអត់ធ្មត់នៅក្នុងការសាកល្បង
និងអនុវត្តសេចក្តីជំនុំ
ដូចនេះគេអាចដកយកកូនទាំងឡាយនៃសម្បត្តិភាពច្នៃបាន។ វាមិនអាចទៀងទាត់ឡើយ
យកក្នុងការផ្ទេរកូនក្រមុំនៃសេចក្តីស្រឡាញ់—ឲ្យភាពទន់ភ្លន់ ការបិទបិទសំបក
និងការអត់ពុយយាមដល់អ្នកដទៃ។ វាមិនអាចទៀងទាត់ឡើយសម្រាប់ចិត្តមនុស្សមួយ
ក្នុងការចាក់បញ្ចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្សមួយទៀត នូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
និងរបស់មនុស្សជាតិ»។

«ប៉ុន្តែផ្ទៃនៃនោះកំពុងមកដល់ ហើយវាជិតមកដល់យើងណាស់ នៅពេលដែលគ្រូម្យបង្កើន
ផ្ទៃនៃចរិតសម្បត្តិ:នឹងគ្រូម្យបានបើកសម្បត្តិដ៏ដ្ឋានដោយការល្អប្រសើរ
អ្នកដែលនៅស្ងៀម:គ្រូម្យដឹងថាគេចោលការណ៍
អ្នកដែលអនុវត្តសេចក្តីជំនុំហក់ដល់ទីបញ្ចប់
នឹងជាអ្នកដែលបានបង្ហាញថាស្ងៀម:គ្រូម្យដឹងថាគេចោលការណ៍ និងទុកខ្លួនហក់
ក្នុងម៉ោងមុនៗនៃពេលវេលាបង្កើនរបស់ពួកគេ
ហើយបានបង្កើតចរិតសម្បត្តិឲ្យដូចព្រះគ្រីស្ទ។ នឹងជាអ្នកទាំងនោះហើយ
ដែលបានបណ្តុះការស្គាល់ស្និទ្ធស្នាលជិតស្នាលជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ដល់តាមរយៈព្រះបុរាណ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់
បានមានចំណែកក្នុងធម៌ជាតិដ៏ទៃវេទនា។
ប៉ុន្តែគេមានមនុស្សណាម្នាក់អាចផ្តល់ដល់អ្នកដទៃនូវការលះបង់ចិត្តបង្កើន
និងគុណក្នុងខ្លួន:ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃគំនិត

ហើយបំពេញកង្វះខាតរបស់គេដោយអំណាចខាងសីលធម៌បានទេ។
យើងមុនាក់ៗអាចផ្លាស់ប្តូរចរិតសម្រាប់គុណទៅវិញទៅមក
ដោយផ្ទាល់ដល់មនុស្សស្ទើរគ្រប់រូប។
ដោយឥទ្ធិពលនោះនាំឲ្យពួកគេទៅរកព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីបិទទ្វារសចក្ខុសុចរិត
ដល់បើគ្មានវាទេ ពួកគេមិនអាចឈរមាំមួនក្នុងការជំនុំជម្រះបានឡើយ។
មនុស្សគួរពិចារណាដោយអធិស្ឋានអំពីបញ្ហាសំខាន់នៃការកសាងចរិតលក្ខណៈ
ហើយរៀបចំចរិតលក្ខណៈរបស់ខ្លួនតាមគំរូដ៏ទៃភាព»។ The Youth Instructor, January
16, 1896.